

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз Пр 11/2021
24.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 333. став 2. тачка 9) и члана 330. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 137/21 од 08.03.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Нишу 28Пр број 12446/19 од 16.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 24. марта 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 137/21 од 08.03.2021. године, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Нишу 28Пр број 12446/19 од 16.10.2020. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Нишу 28Пр број 12446/19 од 16.10.2020. године, окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 333. став 2. тачка 9) у вези члана 23. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који му је утврђена новчана казна у износу од 6.000,00 динара и 2 казнена поена, те прекршаја из члана 330. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који му је утврђена новчана казна у износу од 100.000,00 динара и 9 казних поена и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 8 месеци, након чега је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 106.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде или ће се иста извршити на основу члана 315. Закона о прекршајима, те на јединствених 11 казних поена, која ће надлежна полицијска управа евидентирати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а изречена му је и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 8 месеци, која ће се извршити од стране надлежне полицијске управе у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљени је на основу одредаба чланова 140. став 1. и 2. тачка 9), 141. став 1. и 142. Закона о прекршајима обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Ова пресуда постала је правноснажна 29.10.2020. године, а извршна дана 14.11.2020. године.

Против наведене правноснажне пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 137/21 од 08.03.2021. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, јер је првостепени суд у току прекршајног поступка повредио право на одбрану окривљеног, на тај начин што првостепену пресуду није доставио браниоцу окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Из списка предмета – из доставнице која се налази у списима, произилази да је окривљени побијану пресуду примио дана 16.10.2020. године, те да је Прекршајном суду у Нишу дана 23.10.2020. године достављен поднесак браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Богосављевића којим обавештава суд да је ангажован у својству браниоца окривљеног, уз молбу да му се достави пресуда тог суда 28Пр број 12446/19 од 16.10.2020. године како би могао да изјави жалбу на ову пресуду, уз истовремену молбу да суд браниоцу одобри разгледање списка. Уз овај поднесак, бранилац је суду доставио и уредно издато пуномоћје од стране окривљеног.

Надаље, из списка предмета произилази да првостепени прекршајни суд браниоцу окривљеног који је ангажован у жалбеном року није доставио првостепену пресуду, већ је дана 22.01.2021. године донео решење 2Ипр 6856/2020-40 којим је окривљеном изречену новчану казну заменио казном затвора у трајању од 60 дана, уз образложење да је првостепена пресуда постала правноснажна дана 29.10.2020. године, а извршна дана 14.11.2020. године.

Чланом 93. став 3. Закона о прекршајима, између осталог, прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере.

Одредбом члана 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Одредбом члана 259. став 1. Закона о прекршајима прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, док је ставом 4. истог члана прописано да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана од када је њему достављен препис пресуде.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је првостепени прекршајни суд побијану пресуду доставио само окривљеном, дана 16.10.2020. године, а не и његовом браниоцу, ког је окривљени ангажовао у жалбеном року, и поред тога што је бранилац уз достављено пуномоћје тражио да му се достави побијана пресуда то је првостепени суд у конкретном случају учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, како се то основано захтевом за заштиту Републичког јавног тужиоца указује. Овакво поступање првостепеног прекршајног суда очигледно је за последицу имало да је браниоцу окривљеног била ускраћена могућност да као овлашћено лице поднесе редовни правни лек – жалбу против првостепене пресуде, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, а у корист окривљеног, па је на тај начин повређено право одбране окривљеног АА у жалбеном поступку, а што је утицало на законито и правилно доношење одлуке.

Налазећи из изнетих разлога, да је побијаном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка на коју се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је усвојио захтев као основан и на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо побијану пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, који ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић